

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Wojewody Lubuskiego

NK-I.4131.172.2020.ACze

z dnia 17 grudnia 2020 r.

Rada Gminy Bobrowice

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XIII/178/20 Rady Gminy Bobrowice z dnia 17 listopada 2020 r. w sprawie skargi na działania Dyrektora Zespołu Szkół Samorządowych w Dychowie oraz Wójta Gminy Bobrowice, w całości.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 17 listopada 2020 Rada Gminy Bobrowice podjęła uchwałę w sprawie skargi na działania Dyrektora Zespołu Szkół Samorządowych w Dychowie oraz Wójta Gminy Bobrowice. Jako podstawę prawną Rada Gminy wskazała przepisy art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.).

Powyższa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 19 listopada 2020 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdza, że ww. uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, tj. art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2020.256 t. j., dalej kpa).

Organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z art. 238 § 1 kpa zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że uchwała w tym zakresie winna zatem zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 Kpa. Przedmiotowa uchwała nie spełnia tych wymogów, gdyż nie zawiera prawidłowo sporządzonego uzasadnienia faktycznego i prawnego. Z treści § 1 przedmiotowej uchwały wynika, że skarga została załatwiona w sposób odmowny (uznana za bezzasadną). Następnie, w lakonicznym uzasadnieniu do uchwały Rada Gminy ograniczyła się do wskazania, że skarga została rozpatrzona przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, która po przeanalizowaniu wyjaśnień Dyrektora Zespołu Szkół Samorządowych w Dychowie

i Wójta Gminy, otrzymanej dokumentacji i przedłożonych materiałów uzupełniających w tej sprawie ostatecznie ustaliła, że uznaje skargę za bezzasadną w całości w pkt 1 i 2. Sprawy podnoszone w skardze były szeroko omawiane na posiedzeniach rady pedagogicznej, co do których nie były zgłaszane uwagi, z czego należy wnioskować, że nie budzą one wątpliwości.

Odnosnie pkt 3 i 4 skargi Komisja uznała, że nie jest kompetentna do ich rozpatrzenia.

Biorąc pod uwagę opisane powyżej unormowania prawne oraz treść uchwały należy zauważyć, iż w uzasadnieniu brak jest informacji co do przedmiotu skargi. Nie pozwoliło to na zapoznanie się z argumentami organu rozpatrującego skargę oraz na pełne rozpoznanie okoliczności faktycznych sprawy. Brak jest także przepisów prawa, na których opiera się stanowisko Rady Gminy.

Z załączonego do uchwały uzasadnienia wynika jedynie, że skarga została rozpatrzona przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, która uznała skargę za niezasadną, jednakże ani w treści uchwały ani w uzasadnieniu nie przedstawiono argumentacji, jaką kierował się organ stanowiący, czy też komisja rozpatrująca skargę. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności, zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa (vide: Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, pod red. R. Hausera i M. Wierzbowskiego, wyd. 5, Warszawa 2018). Niniejsze wymogi stanowią realizację zasad ogólnych postępowania administracyjnego, które stosuje się również do postępowania skargowego unormowanego w przepisach kpa.

Zgodnie z brzmieniem art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483, z późn. zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Art. 7 K.p.a. formułuje zasadę prawdy obiektywnej normując, że: w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Należy więc uznać, że opisane powyżej unormowania w sposób nie budzący wątpliwości formułują obowiązek dokładnego wyjaśnienia zarzutów skargi przez Radę Gminy, którego dowodem będzie uzasadnienie faktyczne i prawne zawierające szczegółowe przedstawienie faktów, norm prawnych, okoliczności oraz argumentacji stanowiska organu. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 29 czerwca 2016 r. (sygn. akt II SA/Go 221/16, źródło: orzeczenia.nsa.gov.pl) stwierdził: [...] brak jest wyczerpującego uzasadnienia stanowiska przyjętego przez Radę. Organ nie przedstawił w szczególności okoliczności, jakimi kierował się przy rozpoznawaniu skargi, ani motywów, które legły u podstaw jego stanowiska. Nie omówił też zastosowanych w sprawie przepisów prawa. Uzasadnienie zawiadomienia jest zbyt ogólnikowe, zabrakło w nim w szczególności ustosunkowania się Rady do poszczególnych zarzutów zawartych w skardze oraz wskazania toku myślowego prowadzącego do uznania, że skarga na działalność Burmistrza jest niezasadna. Argumenty rozstrzygnięcia Rada przedstawiła hasłowo i zbyt lakonicznie. Tymczasem w orzecznictwie podkreśla się, że uzasadnienie odgrywa doniosłą rolę, ponieważ warunkuje kontrolę organów nadzoru i kontrolę sprawowaną przez sądownictwo administracyjne (vide: wyrok WSA w Łodzi z 31 marca 2009 r., sygn. akt II SA/Łd 166/09, baza orzeczenia.nsa.gov.pl). Wynika zatem z tego, że powinno ono wyczerpująco omawiać zarówno stan faktyczny sprawy, przepisy prawne

będące podstawą rozstrzygnięcia, jak i argumentację zajętego przez organ stanowiska. Za zasadne uznać należy stanowisko skarżącego Wojewody, że brak prawidłowo sporządzonego uzasadnienia, to istotne naruszenie prawa procesowego, tj. art. 238 § 1 Kpa. Zaistniałe naruszenie stanowi wystarczającą przesłankę do stwierdzenia nieważności zaskarżonej uchwały, co wielokrotnie podkreślano w dotychczasowym orzecznictwie sądów administracyjnym (vide m.in. powołane wyroki w sprawach II SA/Go 844/08, II SA/Go 824/10, II SA/Go 511/09).

Pouczenie:

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Paweł Witt

Dyrektor

Wydziału Nadzoru i Kontroli